

Aghiasma cea Mare

Aghiasma Mare, adică apa sfințită de la Bobotează, are o mult mai mare, putere sfințitoare și tămăduitoare decât Aghiasma mică. De aceea, ea se păstrează nestrucată vreme îndelungată, rămâne tot așa de proaspătă, de curată și plăcută la gust ca și când ar fi atunci scoasă din izvor. O parte din ea se păstrează în biserică, într-un vas anume, numit și aghiasmatar, și e folosită de preot la o mulțime de slujbe (ierurgii). **Cu această apă sfințită se stropesc persoanele și lucrurile care trebuie exorcizate, curățite sau sfințite. Fiecare familie trebuie să ia din Aghiasma de la Bobotează și să o păstreze într-un vas curat și la loc de cinste. Se gustă din ea pe nemâncate și cu multă cuviință în zilele de ajunare și de post, sau în zilele de sărbători mari, după ce venim de la biserică, mai ales când nu ne împărtășim.**

Se obișnuiește ca credincioșii să bea din Aghiasma mare timp de 8 (opt) zile în șir, începând din ajunul Bobotezei, până la încheierea praznicului, adică până la 14 ianuarie. După aceea, ea se poate lua numai după Spovedanie. Îndeosebi cei oprți de la împărtășire se pot mângâia luând Aghiasma și apoi anafură. Când ne împărtășim, Aghiasma se ia după împărtășire, fiind mai mică decât Sfânta Impărtășanie, iar când luăm numai anafura, Aghiasma se ia înainte de aceasta, fiind mai mare ca anafura. Putem stropi cu Aghiasma cea mare casa, curtea și gradina, vitele și chiar ogoarele și livezile noastre, pentru a le feri de rele. În caz de boală, putem, de asemenea, să gustăm din ea cu credință. Căci apa aceasta, având într-însa darul și puterea dumnezeiască a Sfântului Duh, a făcut adesea multe minuni, însănătoșind bolnavi, tămăduind răni, apărând de rele, de necazuri și de primejdii.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN PERIOADA 5 - 11 IANUARIE 2015

Marți 6 ianuarie: **BOTEZUL DOMNULUI (BOBOTEAZA)**

Utenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Slujba Aghiasmei Celei Mari ..... 12.00 PM

Miercuri 7 ianuarie: **SOBORUL SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL**

Utenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Sâmbătă 10 ianuarie: **Utenie, Sf. Liturghie și Parastas** ..... 8.30 AM

Duminică 11 ianuarie: **Utenie și Sfânta Liturghie** ..... 8.30 AM

**Slujba Parastasului pentru Părintele Arhimandrit Mitrofor
Vasile Vasilache .... 12.00 PM**

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN CELE DOUĂ AMERICI BISERICA SFÂNTUL NICOLAE

**DUMINICĂ, 11 IANUARIE 2015, DUPĂ SFÂNTA LITURGHIE
VOM SĂVÂRȘI SLUJBA PARASTASULUI PENTRU
PĂRINTELE ARHIMANDRIT MITROFOR DR. VASILE VASILACHE.
DUMNEZEU SĂ-L ODIHNEASCĂ ÎN PACE!**

EVANGHELIA DIN DUMINICA DINAINTEA BOTEZULUI DOMNULUI

Inceputul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Precum este scris de proroci: "Iata Eu trimit ingerul Meu inaintea fetei Tale, care va pregati calea Ta. Glasul celui ce striga in pustie: Gatiti calea Domnului, drepte faceti cararile Lui! Ioan boteza in pustie, propovăduind botezul pocaintei intru iertarea pacatelor. Si ieseau la el tot tinutul Iudeii si toti cei din Ierusalim si se botezau de catre el, in raul Iordan, marturisindu-si pacatele. Si Ioan era imbracat in haina de par de camila, avea cingătoare de piele imprejurul mijlocului si manca lacuste si miere salbatica. Si propovăduia, zicand: Vine in urma mea Cel ce este mai tare decat mine, Caruia nu sunt vrednic, plecandu-ma, sa-I dezleg cureaua incaltamintelor. Eu v-am botezat pe voi cu apa, El inasa va va boteza cu Duh Sfânt. (Marcu 1, 1-8)

Sfântul Botez, întoarcerea la viața adevărată

Întreaga noastră viață de creștini își are începutul în Botez și trebuie să fie în mod constant raportată la el. Sfântul Botez este taina de care ține toată viața noastră de creștini prin care ne facem membri ai Bisericii, al cărei cap este Hristos. Botezul este prima taină administrată în viața unui om, indiferent de vârsta acestuia, copil sau bătrân, și de ea depinde în mod direct și administrarea celorlalte Sfinte Taine ale Bisericii, căci dacă nu devenim membri ai Bisericii lui Hristos, nici aceasta nu ne împărtășește darurile sale. În același timp, prin Botez este șters păcatul strămoșesc săvârșit de protopărinții noștri, Adam și Eva, și este restabilită viața în comuniune cu Dumnezeu. De aici rezultă necesitatea fundamentală a Botezului, fără de care nu ne putem mântui. O bună înțelegere a acestei Sfinte Taine nu este pur și simplu pentru noi o necesitate intelectuală, ci una existențială.

Botezul creștin aduce înfierea duhovnicească

Taina Sfântului Botez a fost instituită de însuși Mântuitorul, când, înainte de înălțarea Sa la cer, a zis Sfinților Apostoli: "Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor"

Hristos este cel care ne arată importanța de netăgăduit a Botezului: "De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărăția lui Dumnezeu" (Ioan 3, 5), sau și în altă parte: "Cel ce va crede și se va boteza se va mântui, iar cel ce nu va crede se va osândi" (Marcu 16, 16). De asemenea, și Sfinții Părinți ai Bisericii mărturisesc în unanimitate același lucru. Astfel, Sfântul Irineu afirmă: "Din cauza stricăciunii naturii omenești, prin păcat, întru Adam, Botezul este necesar pentru toți deopotrivă." Sfântul Ambrozie: "Nimeni nu intră în Împărăția cerurilor altfel decât prin botez". Sfântul Iustin Martirul și Filozoful: "Dacă cineva crede cu tărie și este convins că învățăturile și cuvintele noastre sunt însuși adevărul și se obligă să-și conformeze viața cu el, îl învățăm să ceară de la Dumnezeu, prin rugăciune și ajunare, iertarea păcatelor sale de mai înainte și ajunăm și ne rugăm și noi împreună cu el. După aceea îl ducem într-un loc unde e apă și acolo se naște din nou ca și noi, adică se cufundă în apă și se spală în numele Părintelui tuturor, Domnul Dumnezeu și al Mântuitorului nostru Iisus Hristos și al Duhului Sfânt, căci Hristos a zis că de nu se va naște omul din nou, nu va intra în Împărăția lui Dumnezeu."

Botezul este cel care ne aduce înfierea. Prin Botez devenim fii ai Tatălui ceresc și frați ai Domnului Hristos. Botezul este cel care ne face să gustăm din roada adusă de Hristos prin jertfa sa, căci acceptând pe Hristos în viața noastră prin intermediul Botezului, devenim părtași ai vieții Sale, ne însușim jertfa, moartea și Învierea Sa. Fiind astfel părtași ai jertfei Sale, putem deveni și părtași ai dumnezeirii Sale, printr-o viață curată și asumându-ne în mod real pe Hristos în viețile noastre. "Căți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat", spune Sfântul Apostol Pavel (Galateni 3, 27), iar a te îmbrăca cu Hristos înseamnă a primi prin Botez viața Lui ca fiind viața noastră, dar și a crede în Lui, a iubi Lui, a dorinței Lui ca fiind însuși conținutul vieții noastre, iar acest lucru este realizabil doar în cadrul Bisericii, care nu are altă viață decât cea a lui Hristos, și nu are altă datorie în această lume decât să ne comunice pe Hristos. Sfântul Ioan Gură de Aur comentează același verset astfel: "Botezul este și mormânt, și înviere. Căci se îngroapă omul vechi dimpreună cu păcatul și învie cel nou, înnoit după chipul Celui Ce l-a zidit (Col. 3, 10). Ne dezbrăcăm și ne îmbrăcăm. Dezbrăcăm vechea haină, cea întinată de mulțimea păcatelor, îmbrăcăm pe cea nouă, curățită de orice pată. Ce spun?! Îl îmbrăcăm pe Însuși Hristos! Căci zice: "Căți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat" (Gal. 3, 37)".

Prin Botez, adică prin cufundarea omului în apă în numele Sfintei Treimi, se produce moartea omului vechi și renașterea lui la viața adevărată în Hristos. Părintele Dumitru Stăniloae, mergând pe linia Tradiției bisericești și a învățăturilor Sfinților Părinți, afirmă că cea mai importantă

urmare a Botezului este moartea omului vechi și renașterea sa; din Botez, omul iese ca o existență cu totul nouă și aceasta prin prisma noii vieți în comuniune cu Hristos, plină de Duh Sfânt. Doar dacă murim împreună cu Hristos în Botez primim viață nouă și veșnică. Această moarte a omului vechi înseamnă moartea păcatului, iar renașterea la viață este renașterea în comuniune cu Dumnezeu, Sfânta Treime, Tată, Fiul și Duh Sfânt, care este sursa vieții. Numai murind păcatului dobândim viață. Această posibilitate ne este dată prin Botez, dar nici după ce Botezul este săvârșit nu înseamnă că suntem învâluți de un fel de scut protector, căci și după Botez omul se poate îndepărta din nou de Dumnezeu și poate cădea în pragul morții. În acest sens, Alexander Schmemmann afirmă: "Botezul nu este un act magic care adaugă puteri supranaturale facultăților noastre naturale. El este începătura vieții veșnice însăși, care ne unește încă de aici cu lumea viitoare, ne face să participăm încă din vremea vieții noastre pământești la Împărăția lui Dumnezeu." Dar pentru ca aceste consecințe ale Botezului să fie mereu active, omul trebuie să concluzioneze în relația de comuniune cu Dumnezeu, să se străduiască să dobândească Duhul Sfânt, să-L iubească pe Hristos și să creadă în El, urcând mereu spre o viață cât mai deplină în Dumnezeu până la mântuire. Acest urcuș este realizat cu ajutorul Domnului Hristos, care continuă să fie cu noi pe tot parcursul vieții. Părintele Stăniloae spune: "Viața cea nouă este un dar de sus ce ne vine prin Botez, însă este un dar care trebuie păstrat și dezvoltat prin sârguința noastră".

Prin Botez îl acceptăm în viața noastră pe Hristos, iar acceptarea Sa ca Împărat și Dumnezeu semnifică exact a decide să-L urmezi și să-ți dedici întreaga viață slujirii Lui și a trăi după poruncile Lui. Și a fi botezat, dar a nu-ți dedica viața lui Hristos și a nu trăi după poruncile Sale înseamnă exact o înstrăinare față de Botez și o neacceptare a lui, lucru tot mai prezent în zilele noastre. Nu este de mirare ca teologii secolului al XX-lea, ca de exemplu Alexander Schmemmann, afirmă că Botezul este absent din viețile multora, pentru că nu și-l asumă. Totuși rezolvarea rezidă tot prin revenirea la Hristos și acceptarea Tainelor Bisericii. Slăbirea legăturii cu Hristos de după Botez se vindecă prin Sfânta Taină a Spovedaniei, căci oricât de mult am decădea din starea noastră de viețuire cu Hristos, nu putem fi botezați de două ori: Botezul este irepetabil.

Numele primit la Botez ne definește ca persoană

La Botez ni se dă un nume, ceea ce înseamnă că persoana botezată este scoasă din masa indistinctă umană, din anonimul general, ca o persoană cu răspunderi proprii. Omul își primește la Botez numele său care îl face conștient de responsabilitatea pe care o are. Acest nume îi dă forma personală profundă care este chipul lui Hristos în el, iar tocmai prin această calitate de persoană sau de chip al lui Dumnezeu, el răspunde lui Dumnezeu, se dezvoltă și se menține în relația responsabilă cu El.

Sfântul Nicolae Cabasila afirmă: "Cât despre cuvintele naștere din nou și creare din nou, ele arată că cei care prin mijlocirea Botezului au fost născuți și aduși la o viață nouă au avut această viață nouă înainte, întocmai ca și marmura unei statui stricate pe care meșterul o cioplește din nou, ca să-i dea frumusețea de la început. Dar și în ce privește roada spălării prin Botez, ea dă omului o formă și o înfățișare nouă, și anume pune pe sufletul acestuia o pecete, un chip în care străvezie moartea și Învierea lui Hristos... Aurul, argintul și arama, câtă vreme se înmoaie sub puterea focului, ne lasă să vedem materia simplă. De aceea i se și dă fiecăruia în general numele de aur, de argint sau de aramă. Dar de îndată ce aceste materii își primesc o formă sub bătăile ciocanului, nu mai sunt o materie simplă, ci au luat o formă - așa cum se așază haina pe trup -, din clipa aceea se ivește un nume nou, special: acum avem o statuie sau un inel, iar aceste nume nu mai arată și materia, ci numai chipul sau forma. Poate chiar din această cauză fericita zi a Botezului este socotită de creștini ca zi a numelui, deoarece tocmai în această zi suntem născuți din nou și pecetluit pentru o viețuire nouă, iar sufletul nostru, care până atunci n-avea nici o formă și nici o rânduială, își ia forma și conținutul său. În ziua aceea noi suntem cunoscuți ai Lui... Căci în ziua aceea auzim pentru prima oară că ni se spune pe nume, ca și când în ziua aceea într-adevăr am fi fost cunoscuți pentru prima oară". (Ziarul Lumina)